

Jozef Israëls te Venetië.

DE NAAISCHOOL. (EIGENDOM VAN DEN HEER H. VAN KEMPEN TE AMSTERDAM).

Teekeningen zijn er weinige. Een penteekening, een potloodteekening uit jonge periode, een jongenskop voorstellend, nog minutieus en wat conventioneel. Een man die met een pijp in de hand breedelijk te redeneeren zit, een paar krabbels van kinderen met breed door het schort geschreven het woord „rood”, en een krijtstudie voor een te maken schilderij, „De Pannekoekenbakster” (Verzameling Krone, Amsterdam): een oude vrouw, op den grond gehurkt, in de linkerhand een pannekoekpan in de rechterhand een groot mes waarmede ze het baksel lossteekt. Die teekening is merkwaardig. Met forsche krijthalen is die linkerarm gegeven, aangezet, verbeterd. De actie van de rechterarm en hand is verrassend, en de geheele compositie, het neerhurken, de lijn van den gekromden rug, merkwaardig van opmerking en weergave.

* * *

En zoo is kortelijk nagegaan wat de zaal aan leerrijks en overmatig schoons biedt. Leer-

rijk waar we de wording van een meester in het allengs zich losmaken van traditie en school, om geheel zich zelve een weg te banen, zich zelve te worden in een onophoudelijke, werkzame eigen ontwikkeling, er kunnen volgen. Dit doel had onze commissaris-generaal, de heer Zilcken, zich gesteld, en na deze korte bespreking moge het niet twijfelachtig meer zijn of het werd ten volle bereikt, dank zij zijn warme toewijding en rusteloozen ijver. Nederland zij hem er dankbaar voor!

En dankbaar er voor was ook de meester zelf, Jozef Israëls, die op zóó hoogen leeftijd de lange reis naar Venetië nog eens gewaagd had en die daar in de mooie dagen van begin Juni zijn eerezaal bezocht. Hij was zeer ingenomen met de mooie, smaakvolle opstelling van zijn werk.

„Steeds jeugdig van ziel, steeds vlijtig aan het werk,” zoo sprak Grimani op den dag der opening over Israëls.

Die jeugdige ziel bij den grijsaard, die